



บทที่ 1

บทนำ

## ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันอุดมศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศ ซึ่งในช่วงที่ผ่านมาสถาบันอุดมศึกษาได้รับการสนับสนุนให้มีการพัฒนาและขยายงานอย่างเต็มที่ เพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการกำลังคนตามแผนพัฒนาฯ ของประเทศ อีกทั้งยังเป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษาในระดับสูงอีกด้วย แต่ละปีมีนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นจำนวนมากที่ต้องการศึกษาต่อชั้นอุดมศึกษา แต่มหาวิทยาลัยของรัฐไม่สามารถรับนักศึกษาเหล่านั้นได้หมด เนื่องจากมีสถานที่เรียนและงบประมาณจำกัด จะเห็นได้ว่าในปีการศึกษา 2510 - 2512 มีนักเรียนที่มีสิทธิ์สอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยจำนวน 19,291 คน 20,052 คน และ 23,585 คนตามลำดับ แต่มหาวิทยาลัยของรัฐสามารถรับนักเรียนเข้าศึกษาได้เพียง 8,231 คน 8,585 คน และ 8,983 คนเท่านั้น (สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ 2510, 2511, 2513) ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงเห็นความจำเป็นที่จะให้เอกชนเข้ามาร่วมจัดการศึกษาในระดับนี้ และได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชนเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2512 อนุญาตให้เอกชนจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ในปี พ.ศ. 2513 จำนวน 6 แห่ง คือวิทยาลัยการพาณิชย์ วิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ วิทยาลัยเกริก วิทยาลัยพัฒนา วิทยาลัยศรีบทูม และได้รับอนุมัติให้จัดหลักสูตรปริญญาตรีในปี พ.ศ. 2514 ในช่วงปี พ.ศ. 2516 - 2522 ได้อนุญาตให้จัดตั้งวิทยาลัยเอกชนขึ้นอีก 5 แห่ง ต่อมารัฐได้พิจารณาให้ภาคเอกชนได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากขึ้น จึงได้ตราพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชนพุทธศักราช 2522 ขึ้นใช้แทน และให้เหตุผลตามที่กล่าวไว้ในหมายเหตุของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งปรากฏในราชกิจจานุเบกษาลงวันที่ 27 เมษายน พ.ศ. 2522 ความว่า

"เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การดำเนินงานของวิทยาลัยเอกชนในฐานะที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาตรีได้เพิ่มขยายมากขึ้นเป็นอันมาก ทั้งในด้านจำนวนวิทยาลัย และภารกิจในการผลิตบัณฑิตสาขาต่าง ๆ การค้นคว้าวิจัย และการบริการวิชาการแก่สังคม สมควรปรับปรุงโครงสร้าง และระบบบริหารตลอดจนวิธีการธำรงรักษามาตรฐานการศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีความเจริญมั่นคง และเอื้ออำนวยต่อการขยายกิจการเพื่อร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ"

ดังนั้นวิทยาลัยเอกชนจึงมีโอกาสขยายตัวเป็นสถาบันอุดมศึกษาในรูปของมหาวิทยาลัยหรือสถาบัน ซึ่งสามารถเปิดทำการสอนได้จนถึงระดับคุณวุฒิบัณฑิตเช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ทั้งนี้เมื่อมีความพร้อมตามเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ สถาบันอุดมศึกษา เอกชนได้เข้ามามีบทบาทอย่างมากในการจัดการศึกษาระดับนี้ โดยเฉพาะในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 5 (2525-2529) มีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้รับอนุญาตจัดตั้งเพิ่มขึ้นถึง 9 แห่ง และในปีการศึกษา 2527 มีสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 4 แห่ง ได้รับการยกวิทยฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย จนใน พ.ศ. 2531 มีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้งหมด 25 แห่ง แบ่งเป็นมหาวิทยาลัย 6 แห่ง สถาบัน 1 แห่งและวิทยาลัยอีก 18 แห่ง

นับได้ว่ารัฐได้มองเห็นความสำคัญของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในการแบ่งเบาภารกิจในการจัดการศึกษาระดับนี้ จึงได้สนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีบทบาทในการจัดการศึกษาระดับนี้มากขึ้น สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้มีการพัฒนา และขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่ในการพัฒนา และขยายตัวของการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น จำเป็นต้องคำนึงถึงการพัฒนางานในด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการดำเนินภารกิจหลัก หรือบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 4 ประการอันได้แก่ บทบาทด้านผลิตบัณฑิต วิจัย บริการวิชาการแก่สังคม และการถ่ายทอดวิชาวัฒนธรรม (คณะกรรมการวางแผนงานเพื่อการปฏิรูปการศึกษา 2518: 158) ผู้บริหารหรือผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาระดับนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทราบรายละเอียดของบทบาทในแต่ละด้าน เพื่อจะได้วางนโยบายการวางแผนพัฒนาให้ถูกต้องเหมาะสม

การศึกษาและวิเคราะห์ภารกิจจากรายงาน เอกสารของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนพบว่าภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้มีการพัฒนา และเปลี่ยนแปลงจากการกำหนดวัตถุประสงค์ และภารกิจที่มีขอบข่ายจำกัดเน้นทางด้านผลิตบัณฑิตมาเป็นขอบข่ายที่กว้างขวางครอบคลุมภารกิจหลัก 4 ด้านคือ การผลิตบัณฑิต การวิจัยบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมากขึ้น การประกอบภารกิจเป็นส่วนที่สำคัญที่จะพิจารณามาตรฐานของการอุดมศึกษา ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยให้ความสนใจที่จะศึกษา เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการประกอบการพิจารณาวางแผนอุดมศึกษาระยะยาว ในฐานะที่มีส่วนร่วมในโครงการวิจัยของทบวงมหาวิทยาลัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนซึ่งร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาของรัฐมาเป็นเวลาถึง 18 ปี แล้วนั้นได้ดำเนินการตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษามากนักน้อยเพียงใด และโดยเหตุผลที่ยังไม่เคยมีผู้ใดศึกษาวิจัยเรื่องนี้ในระดับวิทยาลัย และในแคว้นมาก่อน ผู้วิจัยจึงได้มุ่งศึกษาวิเคราะห์ปริมาณภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่กำลังทำอยู่นี้ได้ทำมากนักน้อยเพียงใด และควรมีการพัฒนา หรือแก้ไข ปรับปรุง พัฒนาภารกิจด้านไหนอย่างไร เพื่อที่จะได้เป็นแนวทางในการพัฒนา และปรับปรุงระบบบริหารของสถาบันเหล่านั้นให้มีความสมบูรณ์ในหน้าที่ของตนตามอุดมคติ และพร้อมที่จะร่วมรับภาระในการพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศให้มากยิ่งขึ้นต่อไป

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ภารกิจของวิทยาลัยเอกชนด้านผลิตบัณฑิต วิจัย บริการวิชาการ แก่ชุมชน และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในอดีตจนถึงปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาแนวโน้มภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในอีก 15 ปีข้างหน้า

### ขอบเขตของการวิจัย

1. การศึกษาคั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นวิทยาลัยในสังกัดทบวงมหา วิทยาลัยที่เปิดทำการเรียนการสอนก่อนปี พ.ศ.2531 เนื่องจากถือได้ว่ามีการคล่องตัวในการ ดำเนินการเพราะได้เปิดทำการเรียนการสอนตั้งแต่ 1 ปี การศึกษาขึ้นไปซึ่งมีทั้งหมด 16 แห่งคือ

1. วิทยาลัยอัลลัมชัยบริหารธุรกิจ (วอบ.)
2. วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ (วออ.)
3. วิทยาลัยศรีอีสาน (คณาวิสต์อุทิส) (วศ.)
4. วิทยาลัยแสงธรรม (วส.)
5. วิทยาลัยห้วยเขยว (วณ.)
6. วิทยาลัยคริสเตียน (วคต.)
7. วิทยาลัยวงษ์สวัสดิกุล (วว.)
8. วิทยาลัยศรีโสภณ (วคส.)
9. วิทยาลัยสยามบัณฑิต (ร้อยเอ็ดบัณฑิต) (วสบ.)
10. วิทยาลัยรุ่งลิต (วรล.)
11. วิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์ (วพล.)
12. วิทยาลัยบัณฑิตนิพนธ์โลก (วบพ.)
13. วิทยาลัยมิชชัน (วม.)
14. วิทยาลัยเกษมบัณฑิต (วกบ.)
15. วิทยาลัยภาคกลาง (วภก.)
16. วิทยาลัยบัณฑิตสกลนคร (วบสน.)

2. การวิเคราะห์ภารกิจวิทยาลัยเอกชนนี้ จะวิเคราะห์ภารกิจวิทยาลัยเอกชนในอดีต จนถึงแนวโน้มในอนาคตเป็น

2.1 ภาพรวมของวิทยาลัยทั้ง 16 แห่ง

2.2 วิเคราะห์แยกตามลักษณะ และประเภทของวิทยาลัยโดยใช้วิธีการนิยาม จากสาขาวิชาที่วิทยาลัยเอกชนแต่ละแห่งเปิดดำเนินการสอน โดยยึดตามมาตรฐานสากลว่าด้วยการ จัดกลุ่มสาขาวิชาทางการศึกษา ISCED (International Standard Classification of Education) จะได้ลักษณะและประเภทของวิทยาลัยเป็น 2 ประเภทคือ

2.2.1 สถาบันที่เปิดสอนหลายสาขาวิชา

### 2.2.2 สถาบันที่เปิดสอนเฉพาะทาง

- ก. สถาบันที่เปิดสอนเฉพาะทางสาขาแพทยศาสตร์, พยาบาล
- ข. สถาบันที่เปิดสอนเฉพาะทางสาขามนุษยศาสตร์, ศาสนาและเทววิทยา
- ค. สถาบันที่เปิดสอนเฉพาะทางสาขาสังคมศาสตร์
- ง. สถาบันที่เปิดสอนเฉพาะทางสาขาเกษตรศาสตร์

(ดูรายละเอียดการแบ่งจากตารางที่ 1)

2.3 วิเคราะห์แยกตามสถานที่ตั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด (ดูรายละเอียดการแบ่งจากตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 การแบ่งลักษณะและประเภทของวิทยาลัยเอกชนจำแนกตาม ISCED และสถานที่ตั้ง

สถาบัน/ที่ตั้ง	กรุงเทพฯ							ต่างจังหวัด								
	วอบ.	วออ.	วณ.	วคต.	วพล.	วม.	วกบ.	วค.	วส.	วว.	วคส.	วสب.	วรล.	วบพ.	วกก.	วบสน.
มนุษยศาสตร์ ศาสนา และเทววิทยา	✓							✓	✓				✓			
จิตรศิลป์และประยุกต์ศิลป์							✓						✓			
นิติศาสตร์							✓	✓		✓				✓		
สังคมศาสตร์	✓	✓					✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	
วิทยาศาสตร์								✓					✓			
แพทยศาสตร์, พยาบาล	✓		✓	✓	✓	✓							✓	✓		
วิศวกรรมศาสตร์		✓					✓			✓			✓			
เกษตรศาสตร์								✓								✓

3. ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ถ้าเป็นข้อมูลจากอดีตจนถึงปัจจุบันจะศึกษาจากข้อมูลที่ปรากฏเป็นเอกสารเผยแพร่ของสถาบันต่าง ๆ ส่วนข้อมูลที่ศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มจะศึกษาจากทัศนคติของอธิการ รองอธิการ หรือบุคคลในสถาบันที่มีความรู้เกี่ยวกับภารกิจเฉพาะด้านตามคำแนะนำของผู้บริหาร

### ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีองค์ประกอบบางประการอันเป็นเหตุให้ผลการวิจัยไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นเอกสาร อาจรวบรวมไม่ครบถ้วนเพราะวิทยาลัย เอกชนบางแห่งยังดำเนินการในภารกิจทั้ง 4 ด้านอย่างไม่มีแบบแผนแน่นอน และเปลี่ยนผู้ดำเนินงานหลายชุด ไม่มีแหล่งเก็บข้อมูลเอกสารที่แน่ชัด และแน่นอน
2. กลุ่มประชากร คือวิทยาลัยศรีโสภณ ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจ เพราะสถาบันประสบปัญหาหน้าท่วมจึงทำให้ข้อมูลต่าง ๆ เสียหาย และกระจัดกระจาย

### คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย

ภารกิจ หมายถึง หน้าที่ที่สถาบันอุดมศึกษามีอยู่ 4 ด้านคือ ภารกิจด้านผลิตบัณฑิต วิจัย บริการวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ภารกิจด้านผลิตบัณฑิต หมายถึง ภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเสริมการผลิตบัณฑิตที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้จัดขึ้นเพื่อเสริมคุณภาพนักศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ การพัฒนาคณาจารย์ กิจกรรมทางด้านวิชาการ กิจกรรมเสริมสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคม และกิจกรรมด้านพละนาถาย

ภารกิจด้านวิจัย หมายถึง ภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการค้นคว้า และแสวงหาความรู้ หรือค้นคิดสิ่งใหม่ ๆ ขึ้น ของผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษา ตลอดจนบุคลากรผู้ทำงานในวิทยาลัย เอกชน

ภารกิจด้านบริการวิชาการแก่สังคม หมายถึง ภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการนำความรู้ที่มีอยู่ หรือค้นคิดได้เผยแพร่แก่ประชาชน หน่วยงาน องค์กร หรือรัฐวิสาหกิจในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดนิทรรศการ การจัดอบรม ฯลฯ

ภารกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม หมายถึง ภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการทำให้ชุมชน หรือสังคมมีความเข้าใจซาบซึ้ง และรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมของตนเอง โดยการสอน การเผยแพร่โดยบทความ หรือการจัดนิทรรศการ ตลอดจนการเป็นผู้นำ หรือร่วมในการฟื้นฟูขนบธรรมเนียม ประเพณี และศิลปวัฒนธรรม

วิทยาลัยเอกชนหมายถึง สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจำนวน 16 สถาบัน ดังที่กล่าวไว้ในขอบเขตการวิจัย

ผู้บริหารหมายถึง อธิการบดี, อธิการ, รองอธิการบดี, รองอธิการ หรือบุคคลในสถาบันที่มีความรู้เกี่ยวกับภารกิจเฉพาะด้านตามคำแนะนำของผู้บริหาร

### ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ผลจากการศึกษาวิเคราะห์ภารกิจของวิทยาลัยเอกชนนี้จะทำให้ทราบวิธีการดำเนิน



ภารกิจตลอดจนความแตกต่างในการดำเนินภารกิจของวิทยาลัยเอกชนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

2. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงนโยบายการบริหาร และวางแผนพัฒนาสถาบันในด้านภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

3. ผลการวิจัยนำเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของทบวงมหาวิทยาลัย เพื่อหาทางส่งเสริม สนับสนุนวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทยให้เป็นส่วนช่วยรับภาระแทนรัฐได้ตามวัตถุประสงค์

### วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์ภารกิจวิทยาลัยเอกชนระหว่างปี.ศ. 2513-2530 ประกอบด้วยการศึกษา 2 ลักษณะคือ

1. การวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับภารกิจวิทยาลัยเอกชนทั้ง 4 ด้าน
2. การสัมภาษณ์ผู้บริหาร

### ประชากร

1. สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็น "วิทยาลัย" ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งมีทั้งหมด 18 แห่ง และผู้วิจัยได้กำหนดเป้าหมายขอบเขตเฉพาะสถาบันที่เปิดดำเนินการสอนก่อนปีการศึกษา 2531 จึงคงเหลือประชากรเป้าหมาย 16 สถาบัน
2. รายงาน เอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในด้านการผลิตบัณฑิต วิจัย บริการวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
3. ผู้บริหารวิทยาลัยเอกชน

### เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสำรวจ แบบสัมภาษณ์ มีองค์ประกอบดังนี้

1. แบบสำรวจ เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการรายงาน เอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภารกิจของวิทยาลัยเอกชนในด้านผลิตบัณฑิต วิจัย บริการวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในรูปกิจกรรมเชิงปริมาณ แบ่งเป็น 4 ตอนคือ

- ตอนที่ 1 สัมภาษณ์ภารกิจด้านผลิตบัณฑิต
- ตอนที่ 2 สัมภาษณ์ภารกิจด้านวิจัย
- ตอนที่ 3 สัมภาษณ์ภารกิจด้านบริการวิชาการแก่สังคม
- ตอนที่ 4 สัมภาษณ์ภารกิจด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

2. แบบสัมภาษณ์ เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อถามความคิดเห็นผู้บริหารเกี่ยวกับภารกิจของสถาบัน

### การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยจะดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ขอหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย จากหัวหน้าโครงการวิจัย เรื่องการเรียนการสอนและภารกิจ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากวิทยาลัยเอกชน โดยใช้แบบสำรวจเอกสาร และสัมภาษณ์ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องในเรื่องการจัดดำเนินการด้านภารกิจทั้ง 4 ด้านของสถาบัน ไปยังวิทยาลัยเอกชนทั้ง 16 แห่ง
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะนำแบบสำรวจไปสำรวจเอกสารจากทบวงมหาวิทยาลัย และจากวิทยาลัยเอกชนพร้อมกับสัมภาษณ์ผู้บริหารด้วยตนเองทุกสถาบัน

### การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. แบบสำรวจ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร ได้ใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) โดยการรายงานผลในลักษณะตารางประกอบคำบรรยาย
2. แบบสัมภาษณ์ นำข้อมูลมาวิเคราะห์จัดลำดับในรูปความเรียง

### ลำดับชั้นในการเสนอผลงานวิจัย

รายงานผลการวิจัยนี้ ได้แบ่งเป็น 5 บทรวมบรรณานุกรม และภาคผนวกโดยการเสนอตามลำดับชั้นดังนี้

บทที่ 1 บทนำ ประกอบด้วยความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และรายละเอียดในการดำเนินการวิจัย

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย การเก็บรวบรวมข้อมูล ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น ผลการวิเคราะห์เอกสาร และผลการสัมภาษณ์

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บรรณานุกรมแสดงรายการหนังสือ บทความ และเอกสารอื่น ๆ ที่ใช้ในการวิจัย

ภาคผนวก ประกอบด้วย แบบสำรวจ และแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการวิจัย รายชื่องานวิจัย

โครงการงานด้านบริการวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่วิทยาลัยเอกชน ได้ดำเนินการทำ รายงานผู้บริหารที่เป็นกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์